

30 Αυγούστου 2018

Δεν πιστεύουν στην αγιότητά μου...

/ [Θαυμαστές διηγήσεις](#)

Άγιος Αμφιλόχιος Μακρής (1888-1970).

Στον Πειραιά μία Πατμία, η Νίκη Τραχανίδου, το γένος Γαμπιεράκη, είχε ακούσει για την αγιότητα του [του αγίου Αμφιλοχίου Μακρή] και είχε προμηθευθεί λάδι από την κανδήλα π' άναβε στον τάφο του Γέροντα και με ευλάβεια το φύλαγε στο

εικονοστάσι της.

Αυτή συνήθιζε να κάμνη συγκέντρωση ωρισμένων ευλαβών γυναικών στο σπίτι της και να διαβάζουν θρησκευτικά βιβλία και να ψάλλουν την παράκληση προς την Υπεραγία Θεοτόκο.

Μία από αυτές τις κυρίες, η κ. Ελένη Σακαλή κάτοικος Κερατσινίου, στο πέλμα της είχε όγκο και οι γιατροί της συνέστησαν εγχείρηση, διότι διαφορετικά ο όγκος θα επάθαινε εξαλλαγή και θα κινδύνευε να χάσει το πόδι της.

Η Πατμία της έδωσε το φάρμακο, το λάδι του Γέροντα, και ψάλλοντας το απολυτίκιο* -άλειψε τον όγκο που σε λίγες μέρες υπεχώρησε. Ξαναπήγε στους γιατρούς και αυτοί δεν πίστευαν πως διελύθη ο όγκος. Εβεβαίωναν ότι πράγματι κάποιο θαύμα έγινε.

Και τότε ομολόγησε πως εθεραπεύθη με το λάδι ενός αγιασμένου ανθρώπου, του Γέροντα Αμφιλοχίου. Ολίγες ημέρες μετά την θεραπεία βλέπει στον ύπνο της τον Γέροντα και της λέγει:

«Εγώ σε βοήθησα και έγινες καλά. Τώρα πρέπει να πας στην Πάτμο όπου ευρίσκομαι και να με ευχαριστήσεις και να πεις ότι είμαι άγιος, γιατί δεν πιστεύουν στην αγιότητά μου».

Η αδελφή Ευφροσύνη με εβεβαίωσε ότι όταν πήγε να ασπασθή τον τάφο του Γέροντα, ησθάνθη τέτοια ευωδία, ώστε στην συνείδησή της στέκει σαν ένας πατερικός άγιος, ο οποίος πράγματι έχει αγιάσει.

*** Απολυτίκιο αγίου Αμφιλοχίου Μακρή**

Νεκταρίου τον Φίλον και Πατμίων το καύχημα δεύτε πάντες, τιμήσωμεν, ορφανών τον προστάτην, μοναζόντων το στήριγμα. Αμφιλόχιε όσιε, πρέσβευε Χριστώ τω Θεώ υπέρ των ψυχών ημών.

Από το βιβλίο του Αρχιμανδρίτη Παύλου Νικηταρά, «Ο Γέροντας Αμφιλόχιος» έκδοση Ιερού Κελλίου Αγίων Θεοδώρων, Άγιον Όρος.